

L'exèrcit més pobre

La nova administració militar de Ieltsin vol renovar l'armament de l'exèrcit rus tot i que s'arrisca a posar centenars de milers d'oficials, fins i tots els d'instal·lacions estratègiques, per sota del llindar de la pobresa.

L'OTAN s'estira i s'acosta a les antigues fronteres soviètiques davant la impotència del que va ser el poderós i temible exèrcit roig. La crisi militar és una de les expressions més tràgiques de la catàstrofe russa perquè ha convertit el protagonista principal de les an-

tigues escenificacions imperials i ideològiques en una mena de babau d'opereta.

Va ser sota el mandat de Mikhaïl Gorbtxov que alguns intel·lectuals i periodistes, emparant-se en la *glassnost*, van gosar fer miques el mite de la invulnerabilitat i majestuositat de l'exèr-

ARXIU / EFE

cit roig. I van gosar escampar que dins d'aquelles aparatoses carteres que cada matí exhibien generals i oficials pels corredors del metro difícilment es podrien trobar grans secrets. Més aviat un parell de quilos de patates o de pomes, unes quantes barres de *kalbassà* (llonganissa) o unes quantes aixetes per malbaratar-les al mercat negre.

Esvair el misteri del portafolis va significar per a l'exèrcit roig l'anunci del daltabaix que es materialitzaria entre 1989 i 1991, el bienni entre l'ensorrament del mur de Berlín i la desintegració de l'URSS. Després de les mirades de perplexitat, de ràbia i de misèria de centenars de milers de soldats carregats en trens que abandonaven l'Europa central i oriental per anar a parar a campaments i blocs atrotinats de les perifèries urbanes, vindrien les xifres: la Rússia de Ieltsin irrompia en l'escenari internacional amb un exèrcit en què els profugus i els desertors eren més del 70% de la plantilla. Tot i això el ieltsinisme no va trobar frens per llançar-se a l'aventura sagnant de Txetxènia. I Txetxènia va ser el gran negoci de l'anomenat "partit de la guerra" que van formar les elits militars, que van ajudar Ieltsin a consolidar-se, com Pavel Gràtxov, el ministre de Defensa i Aleksandr Korjàkov, l'escolta presidencial. Fins i tots generals considerats honestos i demòcrates com l'ex-inspector general Kostantin Kobets, l'home que va parar el tancs el 19 d'agost de 1991 durant el cop d'estat contra Gorbtxov, va ser empresonat fa poques setmanes acusat de corrupció.

Desfilada de l'antigament temut exèrcit roig. Actualment un 61% dels oficials viuen en una precarietat crònica mentre que el 29% es mouen per sota del llindar de la pobresa.

De la derrota de Txetxènia, assumida i administrada amb dignitat gràcies al general Aleksandr Lèbed, ha emergit un cos militar que mai no s'havia sentit tan humiliat i sense rumb. Les estadístiques diuen que el 61% dels oficials viuen en una precarietat crònica (unes 30.000 pessetes el mes cobra un coronel qualificat) mentre que el 29% es mouen per sota del límit de la pobresa. La majoria malviuen amb la plurioocupació o la corrupció i busquen qualsevol oportunitat per penjar l'uniforme, fet que espera amb candeletes l'administració militar de Ieltsin perquè aquest és precisament l'objectiu de la reforma militar: "aprimar" la plantilla d'uns dels exèrcits més inflats del món (el 60% del pressupost militar se'n va en salaris i aliments) per poder invertir en investigació i noves tecnologies i finançar la modernització d'estructures com les forces estratègiques.

Any 2000, el col·lapse? El 70% dels avions Tupolev-160, portadors de míssils nuclears estan avariats i no s'han pogut reparar perquè calia comprar les peces a l'estranger i pagar-les amb divises. El nou ministre de Defensa, Igor Sergueiev, ha avisat que si no hi renovació, l'any 2000 es podria arribar al col·lapse per falta d'armament. Però el gran risc d'aquesta aposta per posar la renovació de les màquines per damunt de la dignitat de les persones és que el descontentament es transformi en rampells conspiratius. Això és el que intentava explicar-li el defenestrat ministre de Defensa, Igor Rodionov, a Ieltsin el matí que el va destituir: que no es pot parlar de renovació amb 126.000 oficials rellogats, sense habitatge, 2.741 dels quals tenen accés a armes nuclears estratègiques.

Només l'any passat es van detectar a l'exèrcit 550 suïcidis, la majoria casos límit de misèria i d'incapacitat per mantenir la família. La depressió que viu l'estament militar és el que li ocorre a qualsevol exèrcit després d'una capitula-

ARXIU / EFE

Soldats russos abandonen Grozni, la capital de Txetxènia, l'agost passat després de l'alto-el-foc signat entre les tropes rebels i l'exèrcit rus. D'aquesta derrota, ha emergit un cos militar que mai no s'havia sentit tan humiliat i sense rumb.

ció. L'exèrcit roig, com tots els derrotats de la història, ha de passar pel via crucis dels vençuts. Ha pogut conservar himnes estalinians i banderes roges. I fins i tot, encara, molts soldats i oficials llueixen l'escut de la falç i el martell a la

gorra. Però no es tracta de cap reconeixement patriòtic especial, sinó que, senzillament no hi ha hagut prou rubles per fer la reconversió dels símbols.

Llibert Ferri

TAMBÉ EN ESTIU
obrim tots els dies

MATINS,
VESPRADES I
DISSABTES
pel matí.

 caixa popular